

Bác Sĩ Phùng Văn Hạnh: Một nhân cách lớn trong trại tù “cải tạo”

Những ngày tháng đầu, khi mới nhập trại, Bác Sĩ Phùng Văn Hạnh đã được “Ban giám thị” trại chỉ định cho “phụ trách phòng y tế” tại bệnh xá trại 1.

Phải nói rằng, suốt trong thời gian Bác sĩ Phùng Văn Hạnh phụ trách y tế tại trại, Ông đã cứu giúp rất nhiều tù nhân qua những cơn bệnh ngặt nghèo. Ông đã sống trọn vẹn cho tha nhân, không thiết tha cho riêng bản thân mình.

Thế nhưng, chính vì lòng thương của Ông đối với những người tù đồng cảnh ngộ, đã khiến cho “Ban giám thị” và Công an không bằng lòng. Đặc biệt nhất, là sự bất phục tùng và sự khinh thường đối với “Ban giám thị” và cả bọn Công an của trại tù, đã khiến cho Ông phải bị hành hạ đày đọa từng ngày tại trại.

Tôi đã chúng kiến hình ảnh của Bác Sĩ Phùng Văn Hạnh khi đứng trước cổng trại nam, để “báo cáo cán bộ” sau khi hết giờ lao động về trại. Ông đã quyết liệt không chịu bỏ nón xuống, đứng nghiêm như những người tù khác khi đứng trước Nguyễn Văn Đăng, một “cán bộ trực cổng”. Nhưng rồi bọn Công an cũng không biết làm gì, lại còn nghi ông đã ở trong vụ án của Trung úy Trần Quang Trân, (nghi là vì không có bằng chứng, nhưng chúng biết là có thật) nên bọn Công an đã nói Ông “điên” để khỏi phải mất mặt. Cuối cùng “Ban giám thị” trại đã quyết định buộc Bác sĩ Phùng Văn Hạnh phải đi lao động ngoài đồng, không cho phụ trách y tế nữa.

Kể từ đó, trạm xá của trại tù, công an trại giao cho bác sĩ Vương Ngọc Lâm một thời gian, rồi lại giao cho anh Đỗ Phạm Hiên, một cán sự y tế trước 30/4/1975, rồi anh Hiên cũng bị “kỷ luật” vì lén đưa mấy dòng chữ ngán cho người con trai ruột của anh ở cùng trại, vì đã ở trong vụ án “Việt Nam Dân Tộc Cách Mạng Đảng”. Một vụ án có tới 05 (năm) vị đã bị Việt cộng xử bắn tại Hòa Khánh, con trai anh Hiên là Phạm Đỗ Thánh Thiện đang bị cùm, nên anh Hiên cũng bị chúng đuổi khỏi bệnh xá, và cũng bị cùm một tuần rồi ra ngoài lao động. Sau đó bệnh xá giao cho các y tá trước 30/4/1975 phụ trách.

Sở dĩ, bọn Công an không cùm biệt giam Bác Sĩ Phùng Văn Hạnh, là vì chúng rất cần Ông trong những lúc con cái của chúng bị bệnh. Mà những lúc ấy, Bác Sĩ Phùng Văn Hạnh dù đang

phải lao động, nhưng do từ tâm của một vị LƯƠNG Y, nên Bác sĩ Phùng Văn Hạnh lại không nỡ bỏ cho những đứa trẻ ấy phải chết, dù biết chúng là con của bọn Công an!

Tôi cũng đã chứng kiến mỗi ngày Bác Sĩ Phùng Văn Hạnh phải đi bứt mây rừng, hoặc phải đi “mót sắn”. “Mót” nghĩa là phải đi tìm trên những đám sắn, mà từ “cải tạo” đã nhổ xong, rồi bươi móc, để tìm những củ sắn còn sót lại, và phải làm sao cho đúng với “chỉ tiêu” mỗi ngày là 70 (bảy mươi) ký sắn, phải gánh đem về tận kho lương thực của trại, để cân cho đúng, thì mới được nghỉ.

Nói đến điều này, những người không cùng cảnh ngộ, không làm sao hiểu hết, vì với 70 ký sắn, mà chỉ được “mót” thôi, chứ không được vào nhổ trong những đám sắn còn nguyên. Như thế, phải đi “mót” từng củ sắn, thì phải leo lên rừng từ sáng sớm cho đến lúc mặt trời xuống núi, thì mới đủ 70 ký sắn. Đó là một trong những cách để trả thù, hành hạ đối với tư cách của Bác sĩ Phùng Văn Hạnh!

Tôi vẫn nhớ, có một lần, khi thấy tên Nguyễn Văn Tư, là “Cán bộ giáo dục” toàn trại nam và nữ, đã bảo một “trật tự” trại : “Anh hãy đi tìm kêu anh Hạnh về khám cho con tôi; nó đang lên cơn sốt, mau lên kêu con tôi nó chết”.

Nghe và thấy vậy, tôi thử tìm cách nói: “thưa cán bộ, nếu cán bộ thấy B/sĩ Phùng Văn Hạnh là cần thiết cho con cái của cán bộ trong trại, thì sao cán bộ không cho B/sĩ Hạnh trở về phụ trách y tế tại trạm xá, để mỗi lần con cái cán bộ bệnh nặng thì gọi cho nhanh hơn”.

Và tôi đã được nghe những lời của tên Nguyễn Văn Tư như sau:

“Tại chị không biết, chứ anh Hạnh này không được đâu. **Ai đòi mỗi lần khám bệnh cho trại viên, thì anh Hạnh đều ghi những chuyện xỏ xiên, không chấp nhận được. Chẳng hạn như trong các hồ sơ bệnh án (hồ sơ bệnh lý) của mỗi trại viên, anh Hạnh đã ghi: “Bệnh nhân trợ xương – Bệnh nhân da bọc xương – Bệnh nhân lòe xương... cái gì cùng toàn là da với xương,** tại sao ảnh không dùng những danh từ y khoa khác, mà chỉ có da với xương, đó là cách bôi bác cách mạng, nên không cho ảnh phụ trách y tế được”!

Những điều này, dù nhiều lần được hầu chuyện với Bác sĩ Phùng Văn Hạnh, qua điện thoại, nhưng tôi cứ quên hoài, nên chưa hề hỏi Bác sĩ Phùng Văn Hạnh, không biết Ông có ghi trong “hồ sơ bệnh án” của trại như thế hay không?

Nhưng vẫn chưa hết, vì ngoài hình phạt ấy, bác sĩ Phùng Văn Hạnh còn từng bị “Ban giám thị” trại tù “cúp thăm nuôi” nữa. Nhắc lại điều này, tôi nghĩ chỉ có các bà, các chị và quý thân nhân của người cựu tù “cải tạo” mới hiểu được, bởi khi đã từ các thành phố xa xôi, phải tiết kiệm những đồng tiền mồ hôi, nước mắt, mới có được những món quà thăm nuôi, tiền xe, tiền ăn đi đường, còn phải gánh quà tới tận trại tù “cải tạo” để thăm chồng, thăm cha và những người thân của mình; nhưng khi đến nơi, lại bị công an trại tù chối, và nói rằng “vì trại viên đó vi phạm nội quy nên bị cúp thăm nuôi” thì mới thấu hiểu những nỗi khổ của chị Bạch Nhạn, phu nhân của Bác Sĩ Phùng Văn Hạnh, vì chẳng những không được gặp mặt Bác sĩ Phùng Văn Hạnh, mà chị Bạch Nhạn còn phải gánh quà thăm nuôi trở về trong đau buồn và nước mắt!

Và khi viết về những điều này, riêng tôi luôn rất vui, vì các vị Cựu tù Nhân Chính Trị Quảng Nam-Đà Nẵng, đã không hề có một vị nào, cho dù có “được” Công an trại giao cho những cái chức như “Nhà trưởng, Tổ trưởng...” Nhưng, không có một ai đối xử với những người đồng cảnh ngộ như ông Bùi Đình Thi. Không có một ai đánh mắng một bạn đồng tù “cải tạo” nào.

Tôi không nói là ông Bùi Đình Thi đã đánh chết người, nhưng ít ra có thể đã đụng đến da thịt của người đồng tù “cải tạo”. Còn trại tù của chúng tôi thì hoàn toàn KHÔNG.

Tuy nhiên, vì lòng ích kỷ, chỉ nghĩ cho riêng bản thân, nên đã có những chuyện ép tù nhân “phải lao động cho đạt chỉ tiêu” hay chia sẵn những “tiêu chuẩn” cho tù nhân, chẳng hạn mỗi ngày mỗi người cả nam lẫn nữ, phải cuốc, cày, cấy, gặt và gánh phải “đạt chỉ tiêu” mỗi người là 170 m2, hoặc cuốc đất trồng sắn, vừa cuốc vừa trồng phải “đạt chỉ tiêu” là 500 hom (cây giống) sắn, cắt gánh “bồi” (là lá cành phân xanh) phải từ 150 ký đến 300 ký, (tùy theo đồng ruộng xa hay gần) một người mỗi ngày.

Sở dĩ, tôi nhớ rất rõ về những “chỉ tiêu - tiêu chuẩn” này, là vì Phân trại nữ, trực thuộc “quyền” của Trại nam về mọi mặt như: từ gạo, muối... đều do “Nhà Kho cấp dưỡng” trại nam cấp cho, cũng như mỗi ngày “Ban kỹ thuật” của nam tù giao cho trại nữ chúng tôi bao nhiêu m2, m3, thì chúng tôi phải làm sao cho “đạt”, còn nếu không, thì chúng tôi bị Công an phạt không cho tắm!

Đây mà một hình phạt đáng sợ nhất đối với nữ tù, vì nếu bị phạt không cho ăn một bữa, thì chúng tôi chịu đựng được. Nhưng, là nữ mà mỗi ngày dầm mình dưới ruộng, sinh lầy tới ngực, tới bụng, đĩa đeo hút máu, máu thắm, máu loang đỏ trên da thịt và cả áo quần, mà không được tắm, thì khi cửa phòng tù đã bị kéo ngang thanh sắt kèm theo chiếc khóa sắt nữa, chúng tôi chỉ biết nằm trên chiếc sạp gỗ mà khóc, chứ không làm sao ăn được cái chén sắn độn cơm, và chỉ thiếp đi khi quá mệt, mong cho đến sáng, để đi làm tiếp, bù lại hôm qua, để được tắm rửa!

Tôi không muốn nhắc lại những chuyện này, vì tôi biết những người này hiện có mặt tại Mỹ, nhưng họ đã biết hối hận và tự ý tìm đến những nơi xa xôi để sống, để tránh mặt quý vị Cựu Tù Nhân Chính Trị Quảng Nam-Đà Nẵng từ rất lâu rồi.

Thay lời kết:

Riêng tôi, với 08 (tám năm) ở trong nhà tù “cải tạo”. Tôi nghiệm thấy: nếu ai đã từng qua những nhà tù “cải tạo” của Cộng sản Hà Nội, là đã “bước” qua những cuộc khảo nghiệm về chất người. Vì ở đấy, là nơi các cựu tù “cải tạo” đã chứng tỏ được cái nhân cách của chính mình.

Những nơi ấy, có những chiếc cùm sắt, có nhà cùm, nhà biệt giam, có những chiếc báng súng lúc nào cũng sẵn sàng giáng xuống những tấm thân gầy mòn của người tù không còn sức kháng cự. Và có những họng súng luôn sẵn sàng nhắm đạn, để giết chết những người tù vô tội!

Và chính trong những nhà tù “cải tạo” của đảng Cộng sản Hà Nội, đã “rèn”, đã hun đúc nên những nhân cách lớn như Bác sĩ Phùng Văn Hạnh, vì chính Ông, Ông đã chứng tỏ trước các Cựu Tù Nhân Chính Trị Quảng Nam - Đà Nẵng qua những năm tháng dài bị tù đầy, hành hạ với tinh thần Uy Vũ Bất Năng Khuất!

Paris, ngày 06/10/2014

Hàn Giang Trần Lệ Tuyên

PHÂN ƯU

Hội Cựu Tù Nhân Chính Trị QNDN vô cùng thương tiếc khi nhận tin buồn:

Bác Sĩ PHÙNG VĂN HẠNH

Vừa từ trần ngày 07 tháng 11 năm 2021 tại Montreal, Quebec, Canada

Hưởng Thọ 90 tuổi

Linh cữu hiện được quản tại:

Magnus Poirier, 6825 Sherbrooke East, Montreal, Quebec, Canada

Chúng tôi các chiến hữu Cựu Tù Nhân Chính Trị QNDN xin bày tỏ lòng tiếc thương vô hạn trước sự ra đi của BS PHÙNG VĂN HẠNH, một chiến hữu Cựu Tù Nhân Chính Trị luôn nặng nghĩa tình với anh em tù nhân cùng cảnh ngộ, với lập trường Quốc Gia kiên định và tình yêu thắm thiết quê hương VN thân yêu.

Xin chia sẻ nỗi đau thương mất mát to lớn này cùng Bà Quả phụ Nguyễn Thị Bạch Nhạn, các cháu Phùng Văn Phúc Trạch, Phùng Văn Phúc Ánh, Phùng Thị Thiên Kiều, Phùng Văn Phúc Nguyên, Phùng Thị Thiên Nga, Phùng Thị Thiên Thư và toàn thể Tang Quyển. Nguyễn cầu linh hồn người quá cố được yên giấc trên Nước Thiên Đàng.

**TOÀN THỂ CỰU TÙ NHÂN CHÍNH TRỊ QNDN
ĐỒNG THÀNH KÍNH PHÂN ƯU**

Phân-Uỷ

TẠP CHÍ DÂN VĂN nhận được tin buồn:

Bác Sĩ PHÙNG VĂN HẠNH

cộng tác viên TCDV từ ngày xuất bản.

Tạ thế ngày 07 Tháng 11 năm 2021, tại Québec, CANADA.

THƯỢNG THỌ 90 tuổi.

Thành kính chia buồn cùng chị Phùng Văn Hạnh và tang quyến.

Nguyễn cầu Linh Hồn Bác Sĩ Phùng Văn Hạnh sớm về cõi Thiên Đàng.

Đồng kính bái.

Châu Âu, ngày 13.11.2021

- Lý Trung Tín, Chủ Nhiệm TCDV.
 - Tô Ly Hương, Chủ Bút TCDV.
 - Đặng Quang Minh, Tổng Trị Sự TCDV.
 - Nguyễn Đức Chung, Chủ Web Hồn Việt UK, Anh Quốc.
 - Hàn Giang Trần Lệ Tuyền, Anh Quốc.
- Vì một lý do tế nhị, suốt thời gian BS Phùng Văn Hạnh cộng tác với TCDV, chúng tôi không bao giờ hỏi BS PVH theo tôn giáo nào, các bài viết của BS Hạnh cũng không đề cập đến tôn giáo nên trong Phân Ưu trước, chúng tôi đã ghi sai, không đúng với tôn giáo của BS PVH.

Xin phép Chị Trần Lệ Tuyền, TCDV đăng lại bài viết của chị để tưởng nhớ BS Phùng Văn Hạnh, một đàn anh đáng kính của chúng tôi trong quân ngũ./.

Nguồn: <https://vnchtoday.blogspot.com/2022/01/bac-si-phung-van-hanh-mot-nhan-cach-lon.html>

www.vietnamvanhien.org

